

GREMPLARZ (3) *sb m*

e jasne, a pochylone.

sg N gremplârz (2). ◇ pl N gremplârze (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Rzemieśnik zajmujący się czesaniem i drpaniem wełny; cupediarius Murm; cupedinarius BartBydg (3) : Murm 187; BartBydg 38b; Mangones dicti sunt, Wízelákich ítárych rzeczy popráwiacze/ Smukirze/ Gremplarze. Mącz 207d.

Cf **GRAMPLERZ**, [**GRĘPŁOWNIK**]

HG